

(గత సంచిక తరువాయి)

గ్రామం ఆపడుకూడా స్కూలులో పాటలు పోటీలో మొదటి బహుమతి సరిపాదించాడు! రఘు సన్నని కంఠ స్వరం పైకెత్తి పాడుతూంటే, రత్నమ్మ, హనుమంత రావు, మైమరచిపోతూంటారు. నానాటికీ అతనికంఠం తియనిస్వరంతో, మధురంగా తయారవుతోంది!

‘అదే నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను!’ అన్నాడు హనుమంతరావు!

సంవత్సరం పూరిగా గడచిపోయింది!

రఘు ధర్మఫారంలోకి వచ్చాడు! —

అక్కడ రవికూడా ధర్మఫారం పాసయాడు!

ఆ సంవత్సరం పరీక్షలలో అన్నింటిలోనూ రఘుకే ఫస్టుమార్కులొచ్చాయి!

‘చాలా చురుకైనవాడండీ మీ రఘు!’ అన్నాడు రఘు మాస్టారు! హనుమంతరావు ఆనందంలో మునిగి పోయాడు!

ఈ యిద్దరు కొడుకులూ తనకి కాక;—వి ధనిక కుటుంబంలోనో పుట్టివుంటే, వారి తెలివితేటలు యింకా ఎంతో అభివృద్ధి చెందే అవకాశంకలుగును!—తానే ధనిక వడై తే!...ఎమో!—ఈ యిద్దరూ మొద్దులుగానే పుడు దురేమో!—లక్ష్మీ, సరస్వతులు ఒక చోటవుండరుగా!! —వారి అభిరుచులు అభివృద్ధికి తానెలా న్యాయం చేకూర్చగలనా అనే అతని నిత్య ఆలోచన!

ఆరోజు తెల్లవారి ఎనిమిది కావస్తోంది! రఘు అరుగు మీద కూర్చుని, తెలుగు పుస్తకంలో పద్యాలు సంగీతం పాడినట్లు చదువుతున్నాడు! హనుమంతరావు కొట్లోకి వెళ్ళే ప్రయత్నంలో వున్నాడు! రత్నమ్మ అప్పుడే లోపల రెండోసారి కాఫీ సేవిస్తోంది! తెల్లవారగానే ఓసారి తాగినా; కాస్త పొద్దక్కేసరికి నీరసంవస్తోందట! వంట చేసే ఓపిక పోతోందట! అందుకని, ఈమధ్య ఎనిమిది గంటలయాక మరోమారు కాఫీ తాగడం మొదలెట్టింది!

ఆ ఒక్కసారి తాగటంకూడా మానేద్దామని అనుకుంటున్నాడు హనుమంతరావు ఖర్చు భరించలేక! అతనింకా అనుకోడంలోనే ఉన్నాడు! ఈలోగానే రెండోసారి తాగడం మొదలెట్టింది రత్నమ్మ! వద్దు!—అంటే, ‘వంట చేయలే’నని మూతి ముడుచుకుని,

మంచమెక్కి పడుక్కుంటుంది అలిగి! అందుకే నోరెత్తక ఊరుకున్నాడు! యింట్లో భోజనానికయే ఖర్చుకంటే, కాఫీ ఖర్చు ఎక్కువై పోతోంది! రోజువిడిచి రోజు పాతికపాసు కాఫీపాడిపోట్లం తేవలసిందే!

రఘుకి ఈ కాఫీ బాధలేదు! హాయిగా లేవగానే, చద్దెన్నుం తినేసి, అరుగుమీద పుస్తకాలిప్పుకుని కూర్చుంటాడు! రత్నమ్మ తన లోటులేకుండా, రఘుకి అలవాటు చేయడానికి ప్రయత్నించిందిపాపం! రఘుకి ఆ కాఫీవాసన కిట్టక, దగ్గరికి చేరనివ్వలేదు! అసలు కాఫీకంటే చద్దెన్నుం అంత ఆరోగ్యం మరోటిలేదు!

లోపలికి చూసిన హనుమంతరావుకి, రత్నమ్మ కాఫీ తాగుతూ కనిపించింది! బాధగా నిట్టూర్చి, బయటికి వచ్చేశాడు!

గుమ్మాల దిగబోతూంటే, ఎవరో ఒకాయన, నవ్వుతూ ఆవైపే వస్తున్నాడు!

‘ఎక్కడో చూసినమనిషిలా ఉన్నాడు?’ అనుకున్నాడు హనుమంతరావు!

చేతిలో సంచితోవచ్చిన ఆ వ్యక్తి హనుమంతరావు ముందు ఆగాడు.

‘జ్ఞాపకంవున్నా నాహనుమంతరావు?’ అనడిగాడాయన! హనుమంతరావు ఆయనకేసి అలాగా చూస్తూ, ‘గుర్తు రాలేదు! కాని...ఎక్కడో చూచిన...’

‘మర్చిపోయావన్నమాట!... నేనయ్యా!...శీతారామ శర్మని!’

‘అః!—ఏదో భగవంతుని దయవల్ల, మీలాటి పెద్దల అశీర్వాదబలంవల్ల, బాగానే ఉన్నాం! రండి లోపలికి! నిలబెట్టే మాటాడేస్తున్నాను!’ అని ఆయన్ని లోపలికి తీసుకువచ్చి, కుర్చీవేసి కూర్చోపెట్టాడు హనుమంతరావు!

ఆ వచ్చినచెవరా?—అని, గుడ్లు అప్పగించి లోపల నుంచిచూస్తోంది రత్నమ్మ!

శీతారామశర్మ, హనుమంతరావుకి ఓ వేలువిడిచిన మేనమామ! నలభైపయినే వుంటుంది వయసు! అసలు తన కూతుర్ని హనుమంతరావు కిచ్చి పెళ్లి చేద్దామనుకున్నాడు! ఆస్తి పాస్తులేమీ లేవని, ఆ ప్రయత్నం మానేశాడు!

ఫోన్ నెం: 54.

(స్థాపితము 1936)

తంతు: "కారానేషన్"

కారానేషన్ లిథో వర్క్స్

"ధర్మవిల్లా బిల్డింగ్స్"

పోస్ట్ బాక్స్ నెం: 2

::

శివకాశి.

మల్టీ కలర్ కాలెండర్లు, ట్రేడ్ లేబుల్స్, ఎక్స్ట్రాక్రోమ్, కలర్ ట్రాన్స్ ఫరెన్సిలు (కాలండర్లకి) అన్నిరకములైన ప్రింటింగ్ పనులూ చేయుటలో చాలా అనుభవజ్ఞులు.

మా పనితనము ఒకసారి చూడండి - వివరములకు వ్రాయండి.

కట్నంయిచ్చి, పరాయి సంబంధం చేసిన శర్మకూతురు కాపురం ఆధ్యాన్నంగా ఉందిపుడు. ఆ స్తిఉందికదాఅని, అడిగిన కట్నం యిచ్చిచేశాడు! సుఖపడుతుందని! డబ్బుతో పెళ్లి కోడుకునంటే కొనగలిగాడు, కాని, కూతురుకి సౌఖ్యం మాత్రం ఆడబ్బుతో కొనలేకపోయాడు! శర్మ అల్లుడు ఓ తాగుబోతు! తాగొచ్చి పెళ్లాన్ని కళ్లపాడు నూంటాడు!

'హనుమంతరావుతో పెళ్లి చేస్తుంటే, సుఖపడుతుం దేదేమో!' అని యిప్పటికీ అనుకుంటూంటాడు శర్మ!

శర్మ హరికథలు చెప్పడం చిన్నతనంలో సరదాగా నేర్చుకున్నాడు! హరికథలు చెప్పుకునే బ్రతకాలన్న బాధ అతనికిలేదు! తినటానికి కొద్దిపాటి పిత్రార్జితంఉంది! డబ్బుకోసం కాకపోయినా, హరికథ చెప్పటం, అదిఒక ఆనందం అతనికి! యిప్పుడు వయసుమీరినా; యింకా ఆ కంఠంలో బిగి తగ్గలేదు!! కంఠ మెత్తి కథ చెబుతూంటే, కూర్చున్న పడచు లేవదు సరికదా; తెల్లవార్లు కూర్చోని నింటుంది! అంతమధురంగా చెపుతాడు శర్మ హరికథ!

'ఎవరిలా మా ఊరొచ్చారు?' అనడిగాడు హనుమంత రావు.

'గుప్త గారింట్లో వారమ్మాయి పెళ్లి కదుటోయ్? నన్ను హరికథ చెప్పమంటూ, ఆయనే పనికట్టుకువచ్చి బలవంతం చేసాడు! యిదివరకున్న ఓపిక యిప్పుడులేకపోయినా, ఆయన పట్టుమీద రాకతప్పలేదు!'

అవును! ఈ తెల్లవారకట్టే అనుకుంటూ! కదూ?...'

'అవును తెల్లవారకట్ట అయిందిటికి!'

'మరి మీ హరికథ తెప్పుడు?'

'ఈ రాత్రే! ఏ ఎనిమిదింటికొ మొదలుపెడతాం!' అన్నాడు శర్మ!

శర్మ ఆపూట హనుమంతరావింట్లోనే భోంచేశాడు! భోజనం అయ్యాక, పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకోడంలా, రఘునిగూర్చి ఆయనతో చెప్పాడు హనుమంతరావు!

'వాడికంఠం నిజంగా ఎంతో మధురంగావుంటుం దండి! వాడికి సంగీతం నేర్పించమని అందరిపట్టాను! కాని, అతే కూదరటంలేదు!' హనుమంతరావు తన పతి

సితి ఆయనలో పూర్తిగా చెప్పాడు! రఘుకి తాను ఎలా న్యాయం చేశారాలో తెలవడంలేదని వాపోయాడు!

రఘు బడిలోకిపోయాడా సమయానికి! హనుమంత రావు చెప్పినదివిని, అతన్ని కూకలేసాడుశర్మ!

‘అటువంటి విషయంఉంటే నాకింతవరకూ ఎందుకు కబురుచెయ్యలేదు? నాకు కాస్త ఉత్తరం వ్రాస్తే ఏమోయ్?—సరే! సాయంత్రం వాణ్ణిరాసి! ఆలోచిద్దాం’ అన్నాడు!

సాయంకాలం రఘు బడినించిపచ్చాక శర్మ పిలిచి, నువ్వు బాగా పాడతావటగా? ఏది! ఓ పాటపాడు!! అనడిగాడు! రఘుకి భయంవేసింది! ఆయనెదురుగా పాడటానికి సిగ్గేసింది! ఎవరికేనా అంతే! పిల్లలకి ‘పాడరా’ అంటే సిగ్గుముంచుకొస్తుంది! లేకపోతే యింటిమీద పెంకులు ఎగిరిపోయేలా పాడతారు! ఎవరూ లేనపుడు!

‘పరవాలేదు పాడరా!’ అని ధైర్యం చెప్పింది రత్నమ్మ!

‘నాకు సినిమాపాటలొచ్చండి!’ అన్నాడు రఘు!

‘ఏవయితే ఏరా? యిప్పుడు కావలసినవే అవిగా లోకానికి! మా హరికథలుకూడా, సినిమా పాటలవర సలో చేపుతేనే ప్రజలువినే పరిస్థితికివచ్చారు! ఆ సినిమా పాటలకే యిప్పుడెక్కువ విలువ! పాడు! ఫరవాలేదు!’ అని, రఘుని దగ్గరగా తీసుకుని, వీపు చరిచ్చాడు శర్మ. అసలు రఘు కంఠంవిందానుని ఆయన ఉద్దేశ్యం!

ధైర్యం చిక్కబట్టి ఓపాట పాడాడురఘు! అయినా, రఘుకంఠం కొంచం వణికింది! ఆ వణుకుపాటకి కొత్త అందాన్నిచ్చింది!

శర్మ పాటవిని, ‘బాగుందిరా! వృద్ధిలోకి వస్తావు!, అని తట్టాడు. రఘు సిగ్గుతో పారిపోయాడక్కడనించి!

ఆ సాయంత్రం శర్మ అసలు భోజనం చేయలేదు. హరికథ ఉన్నరోజు రాత్రి భోజనం చేయడాయన! పాలు తాగి ఊరుకుంటాడు!

ఆ రాత్రి హరికథకి రత్నమ్మా, హనుమంతరావూ కూడా రఘుని తీసుకువెళ్లారు వినడానికి!

శర్మగారు కథ చేపుతూంటే ముసలివ్యక్తి చేపుతున్నట్టులేదు! ఆకంఠంలో గాంభీర్యం!—మాధుర్యం!—కథ చెప్పలేరూ;—నిజంగా ఓయువకుడులాగే ఉత్సా

హంతో గంతువేస్తూ చేపుతున్నాడు కథ! ఆయన గ్రూపు జ్యానికి ఆశ్చర్యపోయాడు హనుమంతరావు!

“ఎంతబాగా చెప్పాడు!” అంది రత్నమ్మ, నాటకాలంటే కిట్టవుగాని, హరికథలంటే చెవికోసుకుంటుందామె! ఎంతో శ్రద్ధగావుంది.

ఆయనకథ చెప్పుతున్నంతసేపూ, లీనమైవిన్నాడు రఘు! “నేకూడా నేర్చుకుంటే బాగుండును” అనుకున్నాడు. హరికథమీద మోజు కలిగింది.

మర్నాడు శర్మ వెళ్లడానికి ముందు, హనుమంత రావుని పిల్చి; “ఏమయ్యా! మీరఘు ఎవరిచేతులో నయినా తరిఫీదుపొందితే చాలా వృద్ధిలోకి వస్తాడు! నిన్ను విన్నాను వాడిపాట!” అన్నాడు!

“అలాగా! విన్నారా?”

“ఆ!... ఈహరికథ ఎవరికేనా కాస్త మంచి కంఠం ఉన్నవాళ్ళకి నేర్పాలని కోరికే! ఆకోరికకోరికలాగే నిలిచిపోయింది! ఎక్కడ చూచినా గారభ స్పృశలే ఎదురవుతున్నాయి! పోనీ మా అబ్బాయికి నేర్పదామా అంటే!—వాడో మట్టిబుర్ర! వాణ్ణి బేసిక్రటయి నింగ్కి పంపాను! మీ రఘుని చూచి, వాడిపాట విన్నాక, ఆశయం ఈనాటికే ఫలించిందా?— అని పించింది! ఇప్పుటినించీ వీడికి తరిఫీదిస్తే, తప్పక గొప్ప కీర్తి సంపాదిస్తాడు! నా పేరు నిలబెడతాడు!” అన్నాడు శర్మ.

హనుమంతరావు అలోచనలో పడ్డాడు! రఘుని శర్మతో హరికథ నేర్చుకోడానికి పంపుతే చదువు పాడయిపోతుందేమోనిని ఈ ధర్మఫారం కూడా పూర్తిగా కుండా ఎలాగా?—అనుకున్నాడు.

“హనుమంతరావు! మీరు అడగటం మాట అటుంచి నేనేమిమ్మల్ని అడుగుతున్నాను! రఘుని నాతో పంపండి! వాడు వృద్ధిలోకిరావాలీ అని మీరు కోరితే వాణ్ణి నాతో పంపండి! వాడి శక్తుల్ని యిలా నాశనం చేయవద్దు? వాడికెంతో మంచి భవిష్యత్తు వుంది!” అన్నాడు తిరిగిశర్మ!

హనుమంతరావు అలాగే తలవంచుకుని కూర్చున్నాడు! ఏ నిరయానికిరావాలో తనలో తనే సమాధాన పడలేకపోతున్నాడు! రఘుని ఆయనతో పంపటమా?—మానటమా?—రత్నమ్మ రఘుని విడిచివుండగలదా?

(తరువాయి రసవ పేజీలో)

(52వ పేజీ తరువాయి)

తనంతటతాను తీసుకెడతాననే శర్మతో పంపకపోతే, తానింతవరకూ ఎదురు చూస్తున్న అనకాశం చేతులారా జారవిడచినట్టే!

“రఘు చదువిషయం ఆలోచిస్తున్నానండి!” అనాడు హనుమంతరావు ఆయనకేసి చూస్తూ!

“అసలా ఆలోచన ఎందుకొచ్చిందయ్యా! రఘుని నాతో తీసుకెడితే, చదువు అగిపోతుందనా? అక్కడ నేను చదివించనూ? రఘుకి ఏలోటూ రానియ్యను! నాకా ఉన్నది ఒక్క కొడుకు! వాడూ యిప్పుడక్కడ లేడు! రఘుని నాకొడుక్కంటే ఎక్కవగా చూసుకుంటాను! సరా?...”

“ఇదంతా మీకు శ్రమకాదూ?”

“శ్రమా? ఒకకళాకారుణ్ణి వృద్ధిలోకి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నంలో, నాకున్న ఎట్టేమీ కరగిపోదులే! రఘూవిషయం పూర్తిగా నాకు వదలి, నిశ్చలమైన మనసుతో, నాతో పంపండి! రఘు మీకూ నాకూ కూడా కీర్తి తెచ్చేకళాకారుణ్ణి చేస్తాను!”

హనుమంతరావు “రత్నమ్మ ఏమంటుందో? ఆమె ఉద్దేశ్యమేమిటో!” అనిసంశయించాడు!

“అయనంతగా చెప్పతుంటే పంపటానికి ఆలోచిస్తారేం? అనురాగాలకోసం వాణ్ణి నాశనం చేస్తామా? ఆలోచించకరఘుని ఆయనతో పంపండి!” అంది లోపలిగుమ్మంలో వున్న రత్నమ్మ! రత్నమ్మకేసి ఓసారి చూచాడు హనుమంతరావు.

“సరే! తీసుకువెళ్ళండి! వాడెక్కడున్నా, వృద్ధిలోకి రావాలనే నాకోరిక!” అన్నాడు!

“రఘూని గూర్చి మీరిక చింతించవలసిన పనిలేదు! మీకంటే బాగ్రత్తగా చూచుకుంటాను!” అన్నాడు శర్మ!

తనతో కూడా రఘుని తీసుకుపోయాడు!

* * *

రఘూకూడా యింట్లోంచి వెళ్లిపోయాక, యిల్లంతా చిన్నబోయింది! ఏదోలోటు ఆవరించింది!

హనుమంతరావు, కన్న కొడుకిద్దరికీ యిలా దూరంగా వుండవలసి వచ్చినందుకు కుమిలిపోయాడు!

“పోనీలే! వాళ్లెక్కడుంటే యేం? ఎక్కడున్నా తనకొడుకులే! వాళ్లు పెద్దవారై, వృద్ధిలోకిరావాలి! అదేతను కాంక్షించేది!” హనుమంతరావు బలవంతాన గుండెనిటవు చేసుకున్నాడు!...సంతృప్తి కేందాడు.

యిద్దరి కొడుకుల ఎడబాటుకు హృదయం ఆక్రోశించినా, వారి జీవితాలకి మెరుగుదిద్ద బడుతోంది కదా! వారికశలు వెలుగులోకి వస్తాయి! అనే సంతృప్తి వారిని విడచివుండటానికి దైర్యాన్నిచ్చింది!

రఘుని శర్మతో పంపమని చెప్పిన రత్నమ్మ మనసు, ఇప్పుడు ఆరాటపడుతోంది! రవివెళ్ళిన నాడుకూడా ఆమె అంతగా బాధపడలేదు! అప్పటికి రఘు తనదగ్గి రుండడమే అందుకు కారణం! కాని ఇప్పుడు రఘు కూడా చేరువను లేకపోయేసరికి, ఆమెలో సంచలనం కలిగింది!

“వెరివెధవ! ఎలా వున్నాడో! ఏమో! ఎప్పుడూ విడచివుండలేదు!” అనుకుంటూ ఉంది, రఘు జాపకం వచ్చినపుడల్లా!

ఉన్న కొడుకులిద్దరిలోనూ, ఎవరొకరూ దగ్గరలేక పోయేసరికి ఆమెలో గొప్ప మార్పు వచ్చింది! ఇప్పుడు రఘుతోపాటు రవికూడా ఆమె మనసులో తరచు మెదులుతున్నాడు! ఆమెవైఖరిలో గొప్ప పరివర్తన కలిగింది! యింటి పరిస్థిలు అర్థమయాయి! - అంటే, అంతకు పూర్వం అర్థంకాకకాదు!...అసలామె అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తేగా?...ఇంతదాకా ఆమె జీవితం, ఆమెకే తెలియనిపంధాలో నడిచింది! ఇప్పుడు ఆమెలో, నిద్రిస్తున్న జ్ఞానం మేల్కొంది!

“రవి అంటే నాకు అంతకోపంగా వుండేవేం? వాడేం చేసినా, వాడేదిమాట్లాడినా నా మనసుకు వ్యతిరేకంగానే తోచేది! పాపం! రవి, సంసారపరిస్థితి అర్థంచేసుకున్నాడు! కనకే, మామయ్యతో మాట్లాడకుండా వెళ్ళాడు!...ఎలా ఉన్నాడో?”

ఇప్పుడామె హృదయంలో రవికీ, రఘూకే సమాన స్థానాలు లభించాయి!

ఆమె మాటలలో, ప్రవర్తనలో కలిగిన మార్పు చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు హనుమంతరావు! ప్రపంచమంతా ఆనందంతో చప్పట్లు కొట్టినట్లుంది! రత్నమ్మ

మారినదంటే అతని హృదయం చల్లబడింది! రత్నమ్మలో మార్పు సంసార పరిస్థితి చక్కబడటాని కంటో సహకరించింది!

హనుమంతరావు అప్పులు ఒక్కొక్కటే తీర్చుకురా సాగాడు! సర్వశక్తి కూడాదీసి, పొదుపు ఉద్యమం' పాటిస్తూ, అతనికి సహాయకారిగా వుంది రత్నమ్మ! ఓ నెలలో రఘూనీ, ఓ నెలలో రవినీ చూచివస్తున్నాడు హనుమంతరావు!

ఆరు నెలలుగడిచాక, రఘూనీ సారితీసుకు వచ్చాడు! రఘూనీ తీసుకువచ్చాక-

“రవినీ కూడా తీసుకురండి! చూడాలని వుంది!” అంది రత్నమ్మ! ఆమెరవినీ చూడాలనీ, తీసుకు రమ్మనీ అంటే, అంతకంటే ఆనందం ఇంకేం వుంది?— వెళ్ళి రవినీ కూడా తీసుకువచ్చాడు!

రవీ, రఘూ నాలుగు రోజులున్నారు! ఆ నాలుగు రోజులూ నాలుగు నిమిషాలూ గడిచినట్లయింది రత్నమ్మకి!

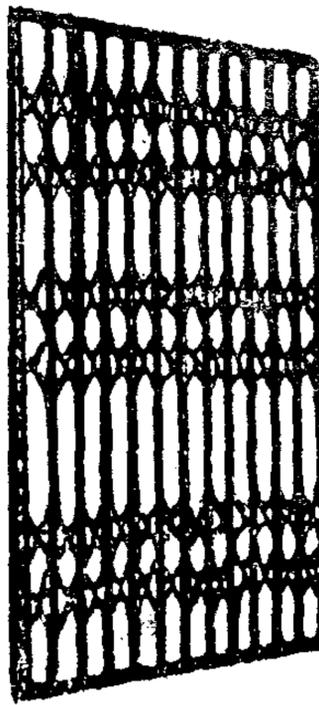
“బాబూ! రవీ! బాగా చదువుకోనాయనా!— అప్పుడు సూలుకాలు వేయదాల్చున్నానని కోపం వచ్చింది కదూ? నీచదువు పాడయిపోతుందనే అలా అన్నారా! నువ్వు ఏం చేసినా, చదువు విషయంలో శ్రద్ధగా ఉంటే నాకంటే చాలు! మీరు వుండేది పొరుగుదోటు, వాళ్ల మనసుకి నొప్పి కలగకుండా నడుచుకోవాలి! ఈ

రోజుల్లో యిలా. ఆదుకుని, చేరదీసి, అభివృద్ధికోరేవారెవరుంటారు? మీరు అదృష్టవంతులు కనక యిలా కలిసి వచ్చిందికాలం! కాని, ఒకటి గుర్తుంచుకోండి! యిలా ఆపత్ సమయంలో ఆదుకుని చేరదీసిన వారికి మన మెంతో ఋణపడి వుంటామని మర్చిపోవద్దు!... చదువు విషయంలో మాత్రం జాగ్రత్త!” అంటూ, రవితల ప్రేమగా నిమిరింది రత్నమ్మ! దగ్గరగా తీసుకుంది! ఆమెముఖంలో చూచాడు రవి! ఆమె రెండుకళ్లూ జలపూరితాలయాయి. ఆమెకి తనపట్లకల అనురాగం ఆ అశ్చర్యపూరిత నయనాలలో కనిపిస్తోంది!

“అమ్మా! ఏమిటమ్మా అది?”
“రవీ! మిమ్మల్ని విడిచి వుండలేకపోతున్నారా! మీకు దూరంగా వుండటం నాకు చాలా కష్టంగా వుంది!”

“ఎందుకమ్మా! యిక పైనుంచీ, ప్రతినెలా వస్తూంటాంలే అమ్మా! బెంగ ఎందుకమ్మా?”

“వెర్రవాడా! నీవు నాకు కనపడనీయకుండా, నాకు దైర్యం చెపుతున్నావా? కాని, రవీ! మనకీ ఎటబాటు కొంతకాలంపాటు తప్పదు! ఫరవాలేదులే! ఏదో! మిమ్మల్ని చూస్తే ఆపుకోలేక దుఃఖింపస్తుంది, కాని! నాకు బెంగలేదురా! అక్కడమీరిద్దరూ సుఖంగా వున్నప్పుడు ఎందుకురా నాకు బెంగ?” అంది రత్నమ్మ, తడిసినకళ్ళను కొంగుతో తుడుచుకుంటూ!

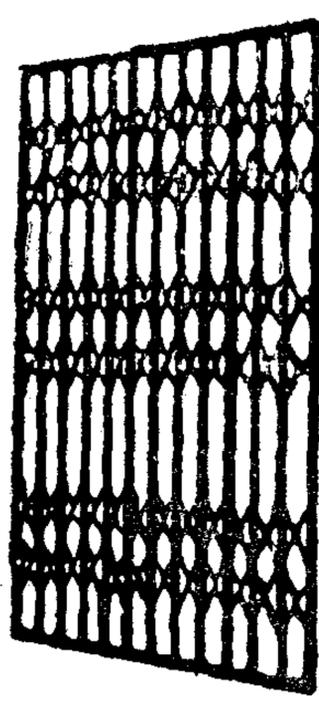

శ్రీ కృష్ణా ఐరన్ వర్క్స్

తపాలు పెట్టె నెం. 103, మధురై.

మేము కట్టడములకు కావలసిన ఇనుము సామానులను తయారు చేయుదుము. స్పింగు తలుపులు, కాంపాండు తలుపులు, క్రొత్తరకాల కిటికీలు వెంటిలేటర్లు గ్రాదులు ఇనుము ట్రస్సులు, అద్దము కిటికీలు మొదలైన మా సామానులు ప్రసిద్ధిచెందినవి. 1925 సం॥ నుండి మునిసిపాలిటీలు, జిల్లాబోర్డులు, P. W. D. హౌస్, పంచాయితీ బోర్డులు మొదలైన వారికి కావలసిన సామానులను తృప్తికరముగా సప్లయి చేయుచున్నాము.

టెలిగ్రామ్స్ : "IRONGATES" ఫోను : 725

Leading Printers of Quality

Contact for your Requirements of :—

Readymade Photo Offset Calendars, in Verious, Cine-Religious, Scenery, and Baby Designs.

CHIDAMBARAM LITHO PRESS

[Tel : "VEESEE" — Post Box No 43. — Phone No : 49.]

SIVAKASI (S.I.)

రవి తనకన్నీరు ఆమెకు కనపడకుండా తుడిచేశాడు!
తనకి తెలిసిననాటినించీ తనని ఆప్యాయంగా,
ప్రేమతో ఆమె తనని చేరదీసిన మొదటిదినాలు యివే!
తనపట్ల ఆమెకు యింత కాలానికి కలిగిన ప్రేమాభి
మానాలకి అచ్చెరువొందలేదు రవి! తల్లి హృదయం
తల్లి హృదయమే! ఆమె హృదయంలో దాగిఉన్న
మాతృప్రేమ ఒకనాడు కాకపోతే, మరొకనాడయినా
పెలుగులోకి రాకమానదు! ఎంత కఠినహృదయమైనా,
ఎదో ఒక సంఘటనద్వారా పరివర్తన చెందక మానదు.
తల్లి హృదయంలో యింత ప్రేమ దాగివుండి కూడా,
పరిసర ప్రభావంవల్ల, పైకి రాలేదు! పరిసరం అంటే; ఆ
యిల్లు చెడుపరిసరం అని కాదు! ఆ పరిసరానికి అను
గుణంగా నడుచుకోలేకపోయింది ఆమె! అందుకు ఆమె
మనశ్శులయొక్క బలహీనతే కారణం!!

యిప్పటికయినా ఆమెలో రవిపట్ల ప్రేమ ఉలికిం
దంటే!—అది మాతృహృదయానికి సహజం!!

రవీ, రఘూ తిరిగి వెళ్ళిపోయారు!
రత్నమ్మ హృదయం ఆవేదనతో ఆక్రోశించింది! రవీ,
రఘూ ఆ యింటిని వదలిపోయే తొలిదినాలనాడు లేని
ఆరాటం, ఆవేదనా, ఈనాడు తలెత్తాయి!

కళ్ళనిండా నీళ్ళతో, బాధగా, యిద్దరినీ సాగ
నంపింది!

యిలా, ఎడబాటుతోనే, అనురాగాలు పటిష్ట
మవుతాయి.

రఘు తర్డుఫారం పొసయేనాటికి, శర్మ అతనికి హరి
కథలో బాగా తరిఫీదుయిచ్చాడు.

రఘుచేత మొదటిసారిగా, స్కూలు వారి కోత్స
వంలో హరికథ చెప్పించాడు!

రఘులోని సహజశక్తి, నైపుణ్యం; శర్మ తరిఫీదులో
యింకా ప్రకాశించాయి! పథాలుగేశ్య రఘు, చలా
కీగా, మధురంగా హరికథ చెప్పడం దూచి, హరికథ
అంటే ఈసడించే నవనాగరికులంతా రఘుచేత మరొక్క
సారి కథ చెప్పించమని కోరారు! కాని, శర్మ నిరాక
రించాడు!

'రఘుని పరిపూర్ణణి చేసి, వచ్చే విజయదశమి ఉత్స
వాలలోనే తిరిగి అతనిచేత కథ చెప్పించ దలుచు
కున్నాను!' అని చెప్పాడు!

క థాంజలి

[చక్కని కథల మాసపత్రిక]

స్థాపితం. 1938.

విడి ప్రతి — 25 న. పై.
సంవత్సర చందా — రూ. 4-00.

(ప్రత్యేక సంచికలతో సహా.)

అన్ని హెగ్గిన్ బాతమ్స్, స్వదేశమిత్రన్
బుక్ స్టాల్స్ లలోనూ దొరుకును.

తిరిగి రఘుకి మెరుగుపెట్టసాగాడు!

రఘుకి పాటలంటే వున్న సహజానురక్తి; అయి జ్ఞానం; శర్మ ప్రయత్నానికి మరింత తోడ్పడ్డాయి! ఏ విషయాన్నయినా, చెప్పగానే గ్రహించి; యిట్టే పట్టుకుని సాధించేసే పట్టుదలా, ప్రతిభా అతనిలో ఉన్నాయి అదే శర్మ ప్రయత్నానికి ప్రయాస లేకుండా చేసింది!

ఓనాడు శర్మ రఘుతో అన్నాడు—

‘రఘూ! యిది సినిమా ప్రపంచం! ఈ వరమాన కాలం చాలా అయోమయంగా తయారయింది! హరికథలంటే ప్రజలలో పూర్వపున్న అభిమానం, ఆదరణా నశించాయి! తెరమీద బొమ్మల్ని చూచి భ్రమపడే యిప్పటి సినిమా ప్రజానీకానికి, హరిదాసుచెప్పే భక్తవాక్యాలు, కషాయంలాగా, కఠోరంగానూ వున్నాయి!

అటువంటి ప్రజలలో నవచైతన్యాన్ని తెచ్చి, హరికథలకి తిరిగి వాటి యదారస్థితి కల్పిస్తావని నాకు బాగా నమ్మకముంది! హరిదాసుకు ప్రజలలో పూర్వం వున్న గౌరవాన్ని నీ ప్రతిభతో నిలబెట్టాలి! అందుకు బాగా కృషి చేయాలి! నాపేరు నిలబెట్టాలి! నీకు కీర్తి సంపాదించుకోవాలి! రేపు వచ్చే నవరాత్రి ఉత్సవాలలో

తిరిగి నిన్ను ప్రజల ముందుకూ, పెద్దల ఎదుటికి పంప దల్చుకున్నాను! ఆ అవకాశాన్ని జారవిడువక, నీ కళ ప్రదర్శించు! ఈ కళకు పేరు నిలబెట్టు!—అదే నేను నీ మంచి ఆశించేది!’ అని, తన ఆశయాల్ని, రఘుకి విప్పి చెప్పాడు శర్మ! తనకీ, తనకళకే తప్పక న్యాయం చేకూరుస్తాడనే గట్టినమ్మకం రఘుమీద వుంది శర్మకి!

రఘు నవరాత్రి ఉత్సవాలలో రెండవసారిగా హరికథ చెప్పాడు ఆ ఊళ్లోనే! వట్టి చెప్పడమేమిటి?— చాలా అద్భుతంగా చెప్పాడు! చూపరులకు ఆశ్చర్యం కలిగేనై పుణ్యం ప్రదర్శిస్తూ, అమోఘంగా చెప్పాడు!

‘పదిహేనేళ్ళయినా నిండని పిన్న వయసులోనే యింత అద్భుతంగా హరికథ చెప్పడంలో నైపుణ్యాన్ని సంపాదించాడు!—చాలా బాగా చెప్పాడు కథ!!...’ అన్న ప్రజల ప్రశంసవాక్యాలే, అతని అభివృద్ధికి ఆస్వదాలయాయి!

మర్నాడు పేపరులో రగు ఛాట్ పేసారు! దాని కింద, అతని వయసుకుమించిన ప్రతిభను గూర్చి పాగు డుతూ వ్రాశారు!

(సశేషం)

డ్యో మార్ట్ లే బ రే ట రీ.,

సేలం జంక్షన్ సేలం - 5

తన కుటుంబాని కంతకూ...

“డ్యో మార్ట్”

శ్రేష్ఠమయిన ఆహారమని
ప్రియమైన తల్లికి తెలుసు

★